

ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

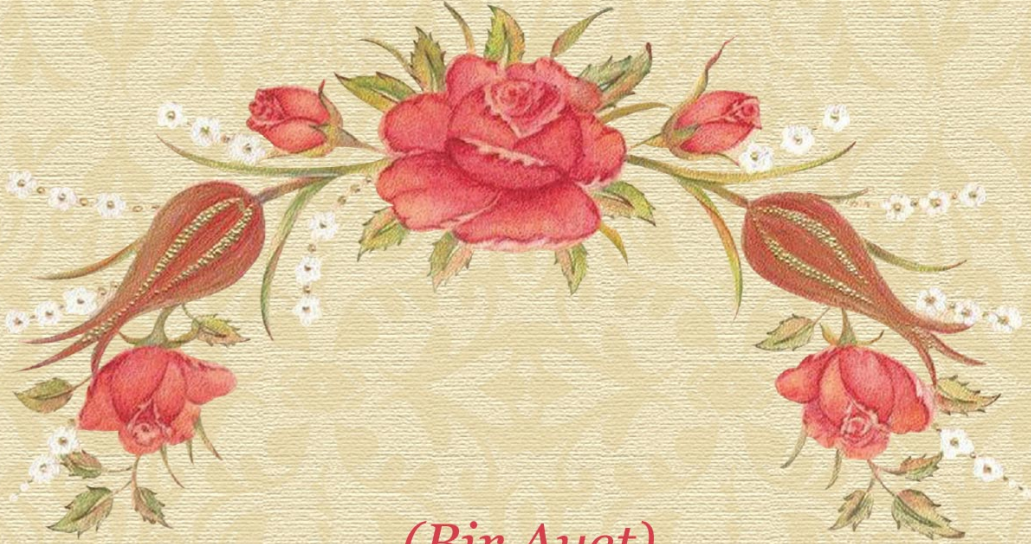
 somuncubaba
İLİM KÜLTÜR ve EDEBİYAT DERGİSİ

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

KASIM 2025 / Yıl: 32 - Sayı: 301

(Bir Ayet)

“Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.” (Âl-i İmran, 85)

(Bir Hadis)

“Bana itaat eden Allah’a itaat etmiştir. Bana isyan eden de Allah’a isyan etmiştir...” (Müslüm, İmare, 33)

Editör'den Merhaba

Öğrenmek Aydınlık Demektir

Sevgili çocuklar;

Bu sayımızda sizlerle çok önemli bir konudan bahsetmek istiyorum. Öğrenmek ve öğretmenin değeri

Allahu Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de Zümer Suresi'nin, 9. ayetinde "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" buyuruyor. Yani, bilgi sahibi olmak insanı yüceltir, karanlıkları aydınlatır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de "İlim öğrenmek her Müslümana farzdır." buyurarak, küçük-büyük herkese ilmin ne kadar kıymetli olduğunu hatırlatmıştır. Demek ki, okula gitmek, ders çalışmak, soru sormak ve yeni şeyler öğrenmek sadece ders için değil, aynı zamanda ibadet gibi değerli bir iştir! Ama unutmayalım, bilgi tek başına yeterli değildir. Onu güzel ahlâkla süslemek gerekir. Öğretmenlerimiz bize sadece okumayı, yazmayı değil, aynı zamanda doğruyu, dürüstlüğü, sevgiyi ve saygıyı da öğretirler. Onlar, kalplerimize ışık tutan birer rehberdir.

Sevgili minik dostlar;

Öğretmenlerimizi sevelim, onlara saygı gösterelim ve öğrendiklerimizi başkalarıyla da paylaşalım. Çünkü öğrendikçe büyürüz, paylaştıkça güzelleşiriz!

Sevgili çocuklar;

Hız. Ali (r.a.) çok bilgili, adaletli ve Allah'ı çok seven bir insandı. Bir gün şöyle demiştir: "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum." Peki, bu söz ne anlama geliyor dersiniz?

Hız. Ali aslında "Ben gerçekten birine köle olurum." demek istemiyor. Burada anlatmak istediğı şey, öğreten kişiye duyulan büyük saygı ve minnettir. Bir harf bile öğreten, yani en küçük bir bilgi veren kişi, bizim üzerimizde çok büyük bir emeğe sahiptir. Çünkü bilgi, insanın kalbini ve zihnini aydınlatan bir ışık gibidir. O yüzden Hız. Ali bu sözünüyle şunu demek istiyor: "Bana bir şey öğreten kişiye o kadar çok değer veririm ki, ona hizmet etmeyi, ona saygı duymayı bir görev bilirim."

Demek ki, sevgili çocuklar, bize bir şey öğreten öğretmenlerimizi, anne babamızı, arkadaşlarımızı asla unutmamalıyız. Çünkü her öğrendiğimiz bilgi, bizi biraz daha büyütür, olgunlaştırır ve Allah'a daha yakın kılar.

Unutmayın;

İlim bir kandil gibidir, kalbimizi aydınlatır.

Öğretmenler o kandilin ışığını bizlere ulaştıranlardır.

ISSN: 2791-9609

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
KASIM 2025 Yılı: 32 Sayı:301

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

**İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni**
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
Hulusi KESKİNTEPE
Ayhan İŞCEN

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

İçindekiler

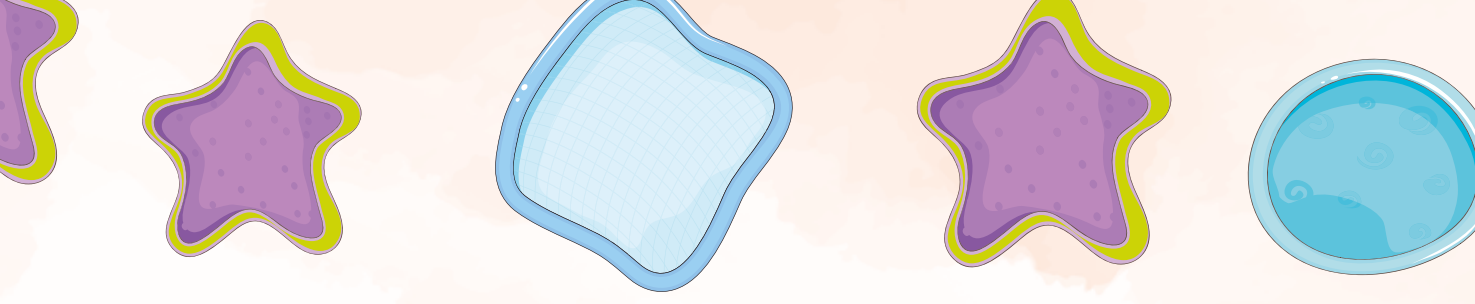
Sonbaharın Güzelliği.....	4
Sırrı ER	
Güzel Ahlak	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Balinalar	8
Hamidullah HALICI	
Öğretmenlerimiz	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Gönüllü Doğa Koruyucuları	12
Raziye SAĞLAM	
Çınarın Sırrı.....	14
Erbay KÜCET	
Organik Çocuk	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım /Kırıkkale	18
Tarihte İlginç Vakıflar /	
Sıcak Sebillere Kar Koyan Vakıf.....	20
Nisa ERCİYES	
Düşmanı Aldatan Kılavuz Hatice.....	22
İsmail ÇOLAK	
İyiki Varsın Öğretmenim	24
Erdal KARASU	
Öğretmenden Hayat Dersi.....	26
E. Esra ŞAHİN	
Gül Bahçesindeki Çocuk.....	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım /Nar.....	30
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler	32

Sonbaharın Güzelliği

Sevgili çocuklar,

Bildiğiniz gibi bir yılda dört mevsim var: İlkbahar, yaz, sonbahar ve kış. Her mevsimin kendine ait özellikleri ve güzellikleri mevcut. Bazı ülkelerde coğrafi konumlarından dolayı bazı mevsimler yaşanmıyor. Güzel vatanımızda ise dört mevsim bütün güzellikleriyle yaşanmaktadır.

İçinde bulunduğumuz kasım ayı sonbahar mevsimine ait bir aydır. Kasım ayında ağaçlar, sararan yapraklarını dökerler. Yerde kuruyan yapraklar rüzgârın etkisiyle bir o yana bir bu yana uçuşurlar. Bu manzara bize kış mevsiminin yaklaşmakta olduğunu haber vermektedir. Sonbahar mevsimi insanların yaşlılık dönemine benzetilir.

*Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden
Eteklerinde güneş rengi bir yığın yaprak
Ve bir zaman bakacaksın semaya ağlayarak.*

Ahmet Haşim / Merdiven

Şair bu şiirinde yaşadığımız hayatı merdivenin basamaklarına benzetmiş ve merdivenin basamakları bitince ömrümüz biter.

Dünyada yapıp ettiklerimizi toplar, yeni bir âleme gideriz. Başımıza gelecekleri bilmediğimiz için korkarız demektedir.

Kasım ayı, sonbaharın son, kışın ise ilk adımıdır. Bu ayda ağaçların sararıp dökülen yapraklar nedeniyle yerler renkli yapraklarla kaplanır. Sabahları hava biraz serin olur, bazen de sisli ve puslu görünür. İnsanlar montlarını, atkılarını giymeye başlar.

Kasım ayında doğa dinlenmeye hazırlanır; kuşlar sıcak ülkelere göç eder, hayvanlar kış uykusu için yuvalarını hazırlar. Okullarda çocuklar sonbahar konularını işler, doğadaki değişiklikleri fark ederler.

Kasım, aynı zamanda evlerde sıcak çayların içildiği, kitapların okunup battaniyelere sarıldığı huzurlu bir aydır. Bu ay bize sabırlı olmayı, değişimin doğanın bir parçası olduğunu hatırlatır.

24 Kasım tarihi Öğretmenler Günü olarak kutlanır. Bütün okullarda törenler düzenlenir. Öğretmenlik mesleğinin önemi dile getirilir.

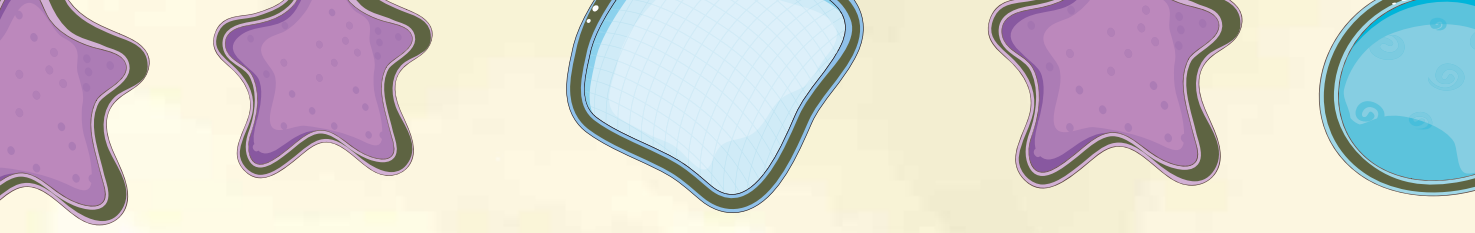

Güzel Ahlak

6

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2025

Yaşlı çift o gün çarşıya çıkmış, alışverişten sonra oğullarına uğramışlardı. Mak-satları oğlu, gelini ve torunları ile özlem gidermekti. Bütün aile salonda toplanmış tatlı tatlı sohbet ediyorlardı. Bir ara dedesi, torunu Beyzanur'a;

- Çok susadım, bana bir bardak su getirir misin Beyzanur?

Beyzanur tebessüm ederek mutfağa yöneldi. Kaşla göz arası geri dönüp elindeki su dolu bardağı dedesine uzattı. Dedesi besmele çekerek yavaş yavaş üç yudumda suyu içti. Sonrada "Elhamdülillah." dedi. Torununa "Allah razı olsun." deyip gülümsedi. Beyzanur;

- Dedeciğim, suyu üç yudumda ve oturarak içmek Peygamberimiz'in sünneti değil mi?

- Evet Beyzanur. Sağlık açısından da çok faydalı, sindirim sistemimizin daha verimli çalışmasını sağlar.

Enes;

- Peygamberimizin bizlere örnek daha ne gibi davranışları var dedeciğim?

- O kadar çok ki. Haydi, hep beraber birkaçını sayalım. Öncelikle şunu belirtelim ki, Peygamberimiz hâl ve hareketleri, sözleri ile başöğretmenimiz.

Torunlarının bu konuya ilgisinden çok

memnun olan dedenin gözleri ıslık ıslık. Derin bir nefes alıp başladı Peygamberimizin örnek davranışlarını saymaya...

- Peygamberimiz içinde bulunduğu toplumu ve kendinden sonra gelecek olan toplumları iyiye güzele yöneltmiştir. Asla yalan söylememesi, nazik olması, tane tane az ve öz konuşması, güvenilir olması, insanlara değer vermesi, sabırlı ve cesaretli olması, çalışmayı sevmesi, hakkı gözetmesi; merhametli, hoşgörülü, affedici olması, dayanışarak iş yapması, hayvanları çok sevmesi hep bizlere örnektir.

- Hayvanları da çok seviyordu demek.

- Evet. Sadece hayvanları değil, bitkileri de çok severdi. Peygamberimiz, kıyametin koptuğunu görsek bile elimizde ki fidanı dikmemizi istemiştir. Onun için ben, yaşadığım müddetçe fidan dikmeye gayret ettim. Hayvan haklarına da özen gösteriyorum. Onları çok seviyorum.

- Şirin'i, Karabaşı, Benek'liyi, Mırnav'ı bizler de çok özledik dedeciğim.

- Şirin her sabah akşam taze sütünü bizlere veriyor, Karabaş ve Mırnav bizlere can yoldaşlığı yapıyor. Sevgi ne güzel ne şey, her yere yakışıyor, güzelleştiriyor. Öyle değil mi?

Çocukların ikisi de "Evet!" diye cevap verdiler.

Hamidullah
HALICI

Hayvanlar Tanıyalım

Balinalar

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2025

Denizlerin en kocaman canlısı kimdir biliyor musun? Evet, balina!

Aslında balinalar bir balık değil, memeli hayvandır. Yani tıpkı insanlar gibi akciğerleriyle nefes alırlar, sıcakkanlıdırlar ve yavrularını sütle beslerler.

Balinalar, dünyanın hemen her denizinde yaşarlar. Kimi buz gibi soğuk kutup sularını sever, kimi sıcak okyanuslarda gezinmeyi tercih eder. Bazıları çok derinlere dalabilir, öyle ki, denizaltılar kadar derine inebilen türler bile vardır!

Dünyada yaklaşık 90'dan fazla balina türü vardır. Ama en bilinenleri şunlardır:

- **Mavi Balina:** Dünyanın en büyük canlısıdır. Bir mavi balina, bir otobüsten bile uzundur! (Yaklaşık 30 metre!)

- **Katil Balina (Orka):** Aslında "katil" değildir! Orkalar çok akıllı ve sosyal canlılardır. Aileleriyle birlikte yaşarlar.

- **Kambur Balina:** Şarkı söylemeyi sever! Erkek kambur balinalar, suyun altında uzun uzun melodiler çıkarır.

- **Dişsiz Balinalar (Balinopterler):** Bu türlerin dişleri yoktur. Onların yerine "balina tüyü" denen özel süzgeçleri vardır. Küçük karidesleri ve planktonları bu süzgeçlerle yakalarlar.

Balinaların başlarının üstünde bir hava deliği vardır. Su yüzüne çıktıklarında oradan nefes alırlar. İşte o zaman "puf!" diye havaya su fışkırtırlar. Bu görüntü, onları denizde hemen tanımamızı sağlar!

Balinalar yalnız yaşamazlar. Ailelerine genelde "sürü" denir. Birbirleriyle sesler, şarkılar ve tıslamalarla iletişim kurarlar.

Ne yazık ki balinalar; deniz kirliliği, avlanma ve iklim değişikliği yüzünden tehlike altında. Onlar denizlerin dengesini koruyan, okyanusların temiz kalmasına yardım eden harika canlılardır. Denizleri korumak, balinaları da korumak demektir!

Balinalar sadece büyük değil, aynı zamanda zeki, nazik ve muhteşem canlılardır.

Naciye
BEYZA

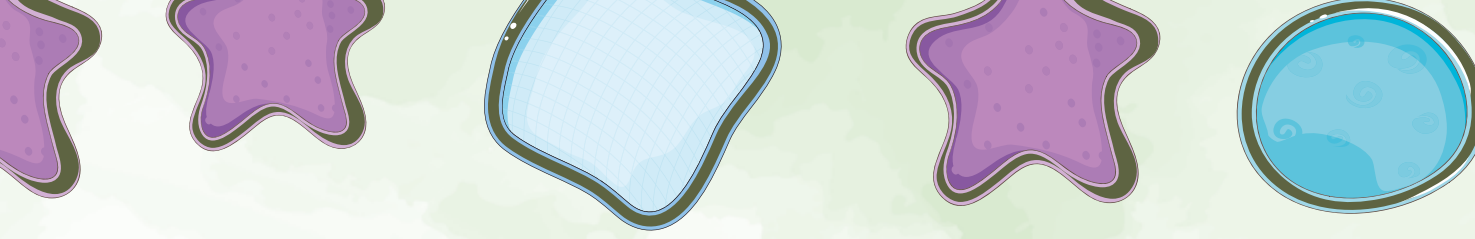
Öğretmenlerimiz

Bir milletin millî, manevî, ahlâkî ve kültürel yönden güçlü; medeniyet bakımından kalkınmış olması öğretmenlerin gayretli, azimli ve üstün çalışmalarına bağlıdır. Onlar millî birlik ve beraberliğimizin

teminatı, ülkemizin geleceğini hazırlayan insanlardır.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.); “Ben öğretmen olarak gönderildim.” buyurarak, öğretmenlik mesleğini kutsallaştırmıştır. Bu

yüzden ilmi öğreten öğretmenler çok kutsal bir görevdedirler.

Bize doğruyu, iyiyi, güzeli, vatan ve millet sevgisini öğreten öğretmenlerimizdir. Gelişmeleri, buluşları, yenilikleri anlatıp, yeteneklerimizi geliştirmemize yardımcı olurlar. Yerine göre anne, baba, kardeş, arkadaş olurlar bize. Öğretmenler alın teriyle kazanmanın hazzını öğretirler.

Vatanın ve milletin her şeyden üstün olduğunu; dostluğun, kardeşliğin, birlik ve beraberliğin önemini; saygının, sevginin ve kalp kırmamanın ne kadar erdemli bir davranış olduğunu öğretirler. Öğretmenlerimiz; öğrencilerini bilgi ile aydınlatan bir mum gibidir. Yansıttığı ışık, bilgi ile donanmayı, cehaletten kurtularak aydınlanmayı ve önümüzü görmemizi sağlar.

Tarihimiz öğretmenin baş tacı yapıldığına dair pek çok vakayla doludur. Yavuz Sultan Selim, öğretmenin atından sıçrayan çamurla şeref duymuş ve bu çamurlu elbisenin kendisine kefen yapılmasını emretmiştir.

Doğruluk, dürüstlük ve yardımseverlik gibi evrensel değerlere ulaşmamızı sağlayan öğretmenlerimiz; yapıcı ve üretkendirler. Daima saygılıdır ve bizlere de saygılı olmayı öğretirler. Özverili, fedakâr, çevresine güven veren, içi insan sevgisiyle dolu kişilerdir.

Hz. Ali'nin; "Bana bir harf öğretenin 40 yıl kölesi olurum." sözü öğretmenliğin önemini ve kutsallığını ifade etmektedir.

Öğretmenlerimiz yerine göre anne, baba, kardeş, arkadaş olurlar bize. Öğrencilerini en iyi şekilde eğitmeyi ve yetiştirmeyi görev bilip, mesleklerini ona göre yerine getirirler. Öğrencilerinin başarıları ile mutlu olurlar. Bir öğretmen için; her bir öğrenci kendi çocuğu kadar değerli ve önemlidir. Onun üzüntülerini, sıkıntılarını bilmek, paylaşmak, yaralarına merhem olmak için uğraşırlar.

Öğretmenlerimiz sevgi dağıtır. Gerçekleri anlatır. Bilgili kişiler olmamız için çaba gösterir. Dünyayı, insanları, hayvanları, denizleri, uzayı tanıtır. Her alanda yeniliği, gelişmeyi ve bilimi anlatırlar. Beceri ve yeteneklerimizin gelişmesine yardımcı olur.

Öğretmene göre öğrencileri birer çiçek tarlasıdır. Onları kırmadan, incitmeden, soldurmadan geliştirip, büyütmeyi hedefler. Sabır ve hoşgörü timsali olarak, anlamadığımız şeyleri defalarca anlatırlar bizlere. Bizleri ham bir madde olarak alan öğretmenlerimiz, titiz, dikkatli çalışmalarıyla duygularımıza, fikirlerimize, hayata bakışımıza ve zevklerimize en güzel desenleri verirler.

Başarılı, çalışkan, ahlâklı, saygılı, dürüst kişiler olmamız vefa borcumuzdur. İnsanî ve ahlâkî, millî ve manevî değerlere bağlı bireyler olmamız, öğretmenlerimize vereceğimiz en güzel armağandır.

Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Gönüllü Doğa Koruyucuları

Sevgili çocuk dostlarım;

Hafize Teyze sabah Ömer'le Zeliş'e;

- Belediye başkanını ziyaret ettiğimde, okullarda çevre temizliği etkinliği yapılacağını söyledi. Tekneler de kıyı şeridini temizleyecekmiş.

Zeliş;

- Evet babaanne. Dün öğretmenimiz duyuru yaptı. Yarın hepimiz ona göre giyinip yanımızda eldiven de götüreceğiz.

Ömer;

- Her okul bir bölgeyi temizleyecek. En güzel temizliği yapan okullara da belediye tarafından kütüphanelerine kitap bağışı yapılacaktır.

Hafize Teyze;

- Bütün öğrenciler mi katılacak?

Ömer;

- Yok babaanne. Sadece son sınıflar ve bir önceki sınıflarla, öğretmenlerimiz katılacak.

Ömer böyle deyince, Hafize Teyze bana ve Uzun Kulak'a gülümseyerek baktı ve;

- Biz de katılırız değil mi çocuklar, dedi.

Ben ve Uzun Kulak böyle bir etkinliğin içinde olacağımız için çok sevindik. Uzun Kulak "Evet!" dermişçesine öyle coşkuyla havladı ki, birden boş bulunup korktuğum için bütün tüylerim dikeldi. Hafize Teyze'yle çocuklar benim bu hâlime çok güldüler.

Cuma günü, biz de çocuklarla birlikte temizlik yapacağımız kıyı şeridine gittik. Bu güzelim deniz kenarına insanlar ıvır zıvır o kadar çok çöp atmışlardı ki Uzun Kulak'la çok

şaşırdık. Çekirdek kabukları mı dersiniz, küçük su şişeleri, kâğıt mendiller ve daha birçok şey.

Uzun Kulak bunları görünce;

- Camgöz! İnsanlar doğayı nasıl böyle kirlitebiliyor? Yiyip içtiklerinin çöplerini bir poşette biriktirip, çöp kutularına atmaları bu kadar mı zor?

Ben;

- Bence çöplerle dolu kirli bir çevrede yaşamak daha zordur.

Çocuklar akşama kadar kıyıdaki parkları ve yürüme yollarını temizlediler ve topladıkları çöpleri büyük poşetlerde topladılar. Tekneler de denizden temizlik yaptılar. Denizden toplanan çöplerde, plastik şişelerden ayakkabıya kadar her şey vardı. Sonra çocuklar parkta toplandı ve belediye başkanı bir konuşma yaptı. Konuşmasında önce bütün çocuklara ve Uzun Kulak'la bana teşekkür etti. Sonra;

- Çocuklar sizler artık gönüllü doğa koruyucularısınız. Doğayı kirletenleri gördükçe uyarın ve sizler de hareketlerinizle örnek olun. Bu doğa hepimizin ve onu korumak da en büyük görevimiz olmalıdır. Biz belediye-miz olarak, katılan bütün okullara kitap bağışı yapacağız. Çünkü bütün çocuklarımızın hepsi birbirinden iyi çalıştı.

Eve dönerken Uzun Kulak'la yorgun ama doğayı korumak adına çalışmaktan da çok mutluyduk. Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

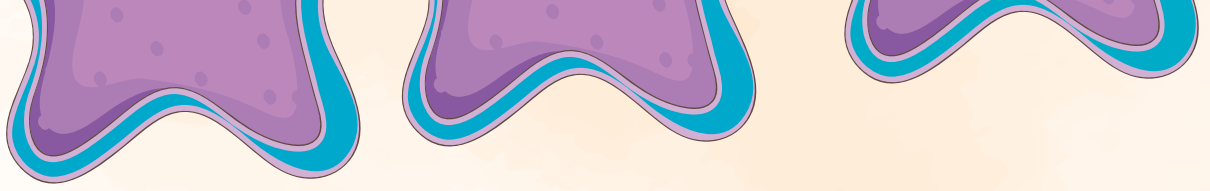
Erbay
KÜCET

Çınarın Sırrı

14

Sarımsı Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2025

Bir zamanlar, minicik bir köyün tam ortasında, göklere uzanan kocaman bir çınar ağacı vardı. Dalları sanki bulutlara dokunur, yaprakları da rüzgârla birlikte köyün sırlarını fısıldardı.

Köyde Elif adında meraklı bir kız ile onun afacan kardeşi İlay yaşardı. Her sabah, ellerinde yem torbalarıyla çınarın yanından geçer, tavuklarını, keçilerini doyurur; sonra da koşa koşa oyun oynamaya giderlerdi.

Bir gün köyde tatsız bir haber duyuldu. Dere taşmıştı. Tarlalar sular altında kalmış, köylülerin yiyecekleri azalmıştı. Kış kapıdaydı, herkesin yüzü asılmıştı.

O akşam Elif çınarın altında otururken, hafif bir hışırdama duydu. Yapraklar sanki ona bir şey söylüyordu; "Paylaşırsanız çoğalır, saklarsanız azalır..."

Ertesi sabah, köyün en bilgisi Hasan Dede herkesi çınarın gölgesine çağırdı. "Evlatlarım!" dedi, "Kimde ne varsa ortaya ko-

yalım. Paylaşırsak aç kalmayız."

Elif kümesteki yumurtaları getirdi, İlay ise kucak dolusu mısır taşıdı. Komşular ekmekler, peynirler, kurutulmuş incirler getirdi. Çınarın gölgesinde upuzun bir sofraya kuruldu. Sofra büyüdükçe büyüdü, herkesin karnı doydu.

İlay, ağzı doluyken ikiz kardeşine fısıldadı; "Elif, neden paylaştıkça daha çok mutlu oluyoruz?"

Elif, çınarın sözlerini hatırladı ve gülümseyerek cevapladı; "Çünkü gerçek zenginlik, paylaşmaktır."

O günden sonra köylüler ne zaman dertlense, hemen çınarın gölgesinde buluşup sofralarını birleştirdiler. Çınar da yapraklarını hışıır hışıır sallayarak onlara teşekkür etti.

O günden sonra köyde herkes şu sözü ezberledi: "Paylaşmak, sadece karınları değil, kalpleri de doyurur."

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Organik Çocuk

Kitabın adı: Organik Çocuk

Yazar: Yusuf Asal

Resimleyen: Uğur Köse

Yayınevi: Nesil Çocuk Yayınları

Yayın Yeri ve Yılı: İstanbul/2023

Sayfa Sayısı: 64

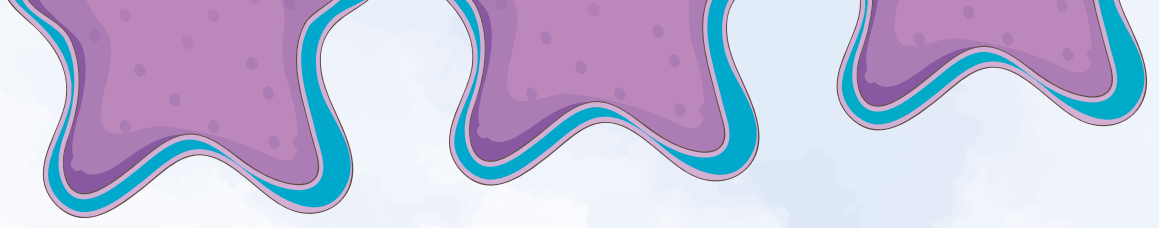
Yaş Aralığı: 8+

İşlenen Konular: Dostluk, paylaşma, vefâ, affetme duygusu...

16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2025

İnsanın güvenilebileceği dostunun, arkadaşının olması ne güzel bir şey değil mi sevgili çocuklar? Onunla geçireceğimiz zamanlar bizim için çok kıymetli olacak zira onunla çok şey paylaşıp ondan çok şey öğreneceğiz. Tıpkı Organik Çocuk adlı kitabımızdaki Zeki arkadaşımız gibi. Zeki henüz ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi ve her öğrencinin olduğu gibi onun da sınıfında farklı özellikleri olan arkadaşları var. Onlardan biri de Nart. Zeki ve Nart'ın arkadaşlıkları ilkokul birinci sınıfta başlamış. Zeki, Nart'la ilk tanışmasında adını birkaç kez yanlış söylüyor ama sonunda bu farklı isme sahip arkadaşının adını öğreniyor. Tanıştıkları günden sonra aralarında çok güçlü bir dostluk geliyor.

Yukarıda demiştim ya her insanın farklı bir özelliği vardır diye. İşte Nart da kendine ait özellikleri olan bir çocuk. Bir kere köyü ve köydeki akrabalarını çok seviyor. Köyde yaşadıklarını sınıfta arkadaşlarıyla paylaşıyor. Yine Nart doğal beslenmeye çok dikkat eden bir çocuk. Mesela, okula annesinin yaptığı vişne ve hoşaf suyunu getirip içiyor. Nart'ın bir başka yönü de merhametli oluşu. Bir gün Emirhan ona çelme atıp düşürüyor. Öğretmenleri bu durumu öğreniyor ve önce Emirhan'a yaptığı davranışın yanlış olduğunu söylüyor daha sonra Nart'a ona nasıl bir ceza vermemizi istersin diye soruyor. Nart, arkadaşının ceza almasını istemiyor ve onu bir daha böyle hareket etmemesi şartıyla affediyor.

Nart gerçekten çok iyi kalpli bir çocuk,

masallardaki kötü karakterli kahramanlara bile iyilikle yaklaşmak istiyor. Mesela, Kırmızı Başlıklı Kız masalındaki kurda.

Dördüncü sınıfa giderken bir gün Nart hastalanıp okula birkaç gün gelemiyor. Zeki onu çok merak ediyor. Nart'ın okula geldiği gün Zeki'nin keyfi yerine geliyor.

Nart aynı zamanda çok güzel futbol oynuyor. Onun bu yeteneğini fark eden Zeki öğretmenine sınıflar arası turnuva yapmayı teklif ediyor, öğretmeni de bu güzel teklifi kabul ediyor. Maçların başlamasına yakın bir zamanda Zeki hastalanmasın mı? Nasıl üzülüyor nasıl? Zeki en çok da Nart'ın kendini arayıp sormamasına üzülüyor ve Nart hakkında da olumsuz düşünmüyor değil. Fakat onun bu yanlış düşüncesini Nart ziyaretine gelerek ortadan kaldırıyor. Hatta Zeki'nin iyileşeceği bir güne turnuvanın son maçını erteleyerek büyük bir vefâ örneği göstermiş oluyor.

Evet, sevgili çocuklar. Bu kitabımızda sevginin, arkadaşlığın, vefanın ne olduğunu kahramanlarımızın başından geçenlerle bir kez daha hatırlamış olduk. Nart gibi arkadaşlarımızın olması bizlere çok şey kazandıracaktır. Umarım sizlerin de böyle iyiliksever, düşünceli, anlayışlı arkadaşlarınız olur.

KIRIKKALE

İllerimizi Tanıyalım

Sulu Mağara:

Mağara bölgenin en ilginç doğal oluşumlarından biridir. Yaklaşık 285 metre uzunluğundaki bu yarı doğal, yarı yapay mağara içindeki galeriler, su kanalları ve havuzlu salonlarıyla özellikle yaz aylarında serinlemek ve farklı bir deneyim yaşamak isteyenler için ideal bir duraktır.

İslami Değerler Külliyesi:

Külliye, Orta Anadolu'nun en büyük külliyesi olma vasfını taşıyor. Külliye'de bulunan kutsal emanetler arasında saklı şerifler, Mescid-i Nebevi ve Kâbe örtülerinden parçalar ve Ehl-i Bey'te, sahabelere ait bazı eşyalardan örnekler bulunuyor. Dünyanın her yerinde toplanan ya da bağışlarla gelen yüzlerce farklı eski ve yeni Kur'an-ı Kerim örneği de yine aynı bölümde sergileniyor.

Taş Mektep:

Kırıkkale'nin tarihi dokusunu tam anlamıyla yansıtan Hacı Taşan Kültür Merkezi (Taş Mektep) müzik dinletisi ile kendiniz bambaşka bir dünyada hissedeceksiniz. Taş Mektep sizi geçmişte bir yolculuğa sürükleyecek. Neşet Ertaş, Hacı Taşan gibi ustaların ezgileri ile burada eskiyi yâd edeceksiniz.

“Demir Çağı'ndan Selçuklu Devleti'ne ve Osmanlı'ya kadar birçok değere ev sahipliği yapan Kırıkkale'de gerek doğa harikaları, gerek insan yapısı olağanüstü manzaralarla karşılaşmak mümkün. Şehir sanayi kimliğiyle bilinse de tarihi, doğası ve kültürel mirasıyla keşfedilmeyi hak eden bir şehir konumundadır.”

Nur Camii:

32 metre yüksekliğinde bir ana kubbeye ve dört minareye sahip olan caminin 10 bin kişilik kapasitesi bulunmaktadır. Kırkkale kent meydanında yer alan caminin aydınlatma sistemi Uluslararası Aydınlatma Tasarımcıları Birliği'nden "Liyakat Ödülü" almıştır. Özellikle gece vakti ziyaret etmelisiniz. Cami için Mimar Sinan'ın Edirne Selimiye Camisi üslubu esas alınmıştır.

Hasandede Cami ve Türbesi:

Anadolu'nun çok renkli inanç mozaığının önemli bir parçası olan Hasandede 16. yüzyılda yaşamış olup Hoca Ahmet Yesevi ekolünün önemli bir şahsiyetidir. Osmanlı ordusu ile çeşitli savaşlara katılmıştır. Anadolu'da çıkan anlaşmazlık ve isyanlarda ara buluculuk yapmıştır. Peygamberimiz'in soyundan geldiği bilinen Hasandede bilge kişiliği ve şiiirle-riyle halkı aydınlatmıştır.

Merkez Çarşısı:

Şehrin kalbinin attığı en işlek noktalardan biri olan Merkez Çarşısı hem yerli halk hem de turistler için çok keyifli bir nokta. Merkez Çarşısı'nda Kırkkale'ye özgü hediyelik eşyalardan, geleneksel el sanatını yansıtan ürünlere, yöresel lezzetlerden el emeği ürünler bulunuyor.

“Kırkkale ilçeleri alfabetik sırasına göre Bahşılı, Balışeyh, Çelebi, Delice, Karakeçili, Keskin, Sulakyurt ve Yahşihandır.”

Nisa
ERCIYES

Sıcak Sebillere Kar Koyan Vakıf

Vakfın Adı: Ali Ağa Bin Hüseyin bin Mahmud Ağa bin Hüseyin Ağa bin Mahmud Ağa Vakfı

Kurucunun Lakabı: Mahmudzade, El-Hac

Kurulduğu Yer: Aydın/Atça

Kuruluş Tarihi: 1277 H./1860 M.

Üçü de lise öğrencisiydi. Öğretmenleri ödev vermişti. Güneşin en tepede olduğu saatte kütüphane meydanında buluşacaklardı. Biraz erken gelen Ahmet, cebindeki harçlığını kontrol etti. Parasını düşürdüğünü anladı. Aradı taradı bulamadı. "Bak sen şu işe yaa!", dedi boş bir gazoz kapağını tekmeleyerek... Nasıl da terlemişti... Bir şişe su alacak parası yoktu... Diğerleri de geldi az sonra. Onlar da terlemişti sıcaktan. Yandaki büfeden birer şişe buz gibi su alırken Ahmet'e sormayı unuttular... O da utancından isteyemedi. İki arkadaş kana kana sularını içerken Ahmet yutkundu. Sonra birlikte kütüphaneye girdiler... Vakıflar Haftası dolayısıyla tarihî vakıflar hakkında bilgi toplayacaklardı. Bir tanesi vakıf kurucusunun ismine takılmıştı;

- İsme bakın! Amma da uzun...

- Nasıl?

"Ali Ağa bin Hüseyin bin Mahmud Ağa bin

Hüseyin Ağa bin Mahmud Ağa..."

- Bu uzun isimli adam ne vakfı kurmuş acaba?

Çocuklardan biri anlamını bilmediği kelimelere göz gezdirirken mırıldandı;

- Sebil mebil, kar, su falan diyor ama...

Ahmet kulak kabarttı... Sayfayı aldı. Doğruca kütüphane uzmanına gidip sordu. Uzman, metne şöyle bir göz gezdirip açıkladı:

- Bu uzun isimli şahıs Aydın'ın Atça beldesinde Hicrî 1277/Miladî 1860 senesinde bir vakıf kurmuş. Bu vakıf yaz günlerinde her gün bir katır yükü kar satın alıp kasaba camisinin sebilhanesine döktürüyormuş. Yani halk buz gibi soğuk su içsin diye. Bu sebilhaneyi de vakti zamanında Ali Ağa'nın dedesi yaptırmış. Ahmet, aldığı bilgiyle masasına dönerken, "Keşke o zamanda yaşasaymıyım!" diye düşündü.

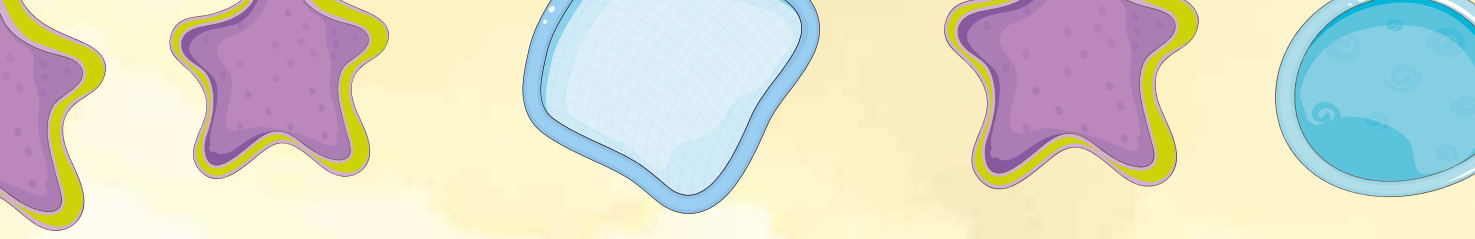
İsmail
ÇOLAK

Düşmanı Aldatan Kılavuz Hatice

22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2025

Hatice Kadın, Adana'nın Külek nahiyesine bağlı Banzırçukur Köyü'ndendi. Hasan Ağa'nın kızıydı.

"Kılavuz" lakabı, Adana'nın Pozantı ilçesinde, Fransız kuvvetlerine karşı ortaya koyduğu kahramanca mücadeleden ötürü verildi.

Hatice Hanım, Emin ve Derviş Ağaların millî birliklerine gönüllü olarak katıldı. İlk kahramanlıklarını, Haçkırı, Kelebek ve Bilemedik İstasyonları çarpışmalarında gösterdi. Buralarda gerçekleştirilen baskınlarda görev aldı.

Esas büyük kahramanlığını ve "kılavuzluğunu", Pozantı'daki saldırıda sergiledi.

Mesnil komutasındaki Fransızlar, 8 Mayıs 1920 tarihinde, Türk birlikleri tarafından Pozantı'da kuşatıldılar. Oldukça zor durumda kaldılar. Onları bu sıkıntıdan kurtaracak bir yardımcıya, iyi bir kılavuza ihtiyaçları vardı.

İşte tam bu esnada Hatice Hanım sahneye çıktı. Türlü kurnazlıklar ve oyunlarla Fransızların güvenini kazandı. Hatice Kadın, ücret karşılığında kılavuzluk edebileceğini Fransızlara kabul ettirdi. Türklerin farkında olmadığı, gizli bir geçit bildiğini söyledi. İçine düştükleri sıkıntıdan, kendisinin kılavuzluğunda kurtarabileceklerine onları inandırdı.

8 Mayıs gecesi Kumcu Veli ile birlikte, tarihe geçen kılavuzluk rolüne soyundu. Fransız bir-

liklerini Tekir Yaylası'ndan Mersin'e (Tarsus'a) ulaştıracak kısa yolu, kasıtlı şekilde yanlış gösterdi.

Böyle yaparak Fransızları, millî kuvvetlerin ateş hattına soktu. Düşmanı, pusuya düşürmeyi başardı. Fransızlar, Karboğazı'nda sıkışıp kaldılar. Geceyi orada geçirdiler.

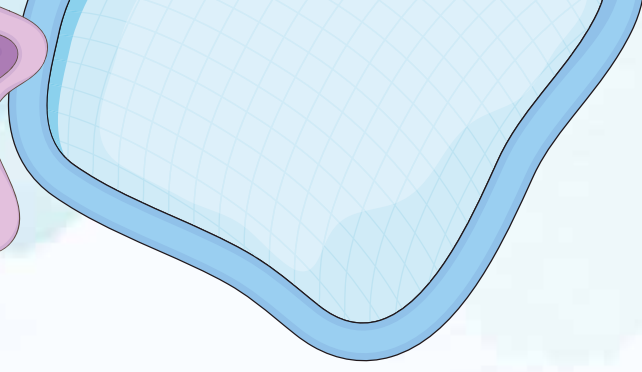
Kılavuz Hatice tarafından oyuna getirildiklerini, ancak gün ışıyınca, acı bir şekilde anlayabildiler. Bu arada, görevini tamamlayan Hatice Kadın, kaçarak Türk tarafına geçti.

Fransızlar, kuşatmayı yarmak için tek çıkış yolu olarak mecburen Karboğazı'na yüklendiler. Fakat bu defa da, Türk birliklerinin amansız taarruzu ve yaylım ateşi ile karşılaştılar.

Fransızlara bu baskını yapan 100 kişilik müfrezenin başındaki kişi, az önce kendilerine yanlış rehberlik eden, Kılavuz Hatice'den başkası değildi.

Hatice Hanım'ın kahramanlıkları sayesinde, birçok düşman askeri etkisiz hâle getirildi. Komutan Mesnil'in de içinde bulunduğu 9 subay, 550 asker esir alındı.

Elde edilen başarıda, oynadığı rolden dolayı Kılavuz Hatice, kahramanlık tarihimize parlak bir sayfa ekledi.

İyiki Varsın Öğretmenim

Toplulun eğitim hedefleri doğrultusunda bireylere eğitim ve öğretim sunmakla görevli kişilerdir öğretmenlerimiz. Öğretmenlerin bilgi ve birikimlerini öğrencilere aktarmak tek hedefleri değildir. Öğrencileri eğitmek, yeteneklerini keşfetmek ve geliştirmek, öğrenme isteklerini ortaya çıkarmak, gelecekteki hayatlarına hazırlamak, meslek seçimlerinde yardımcı olmak, dürüst, ahlaklı, vatanını ve milletini seven bireyler olarak yetiştirmelerini sağlamak da öğretmenlerin temel hedefleri arasındadır.

Bu hedeflere ulaşmak için; hoşgörölü, sabırlı, sevecen, esnek ve uyarlayıcı, anlayışlı, açık fikirli, adil, yüksek başarı beklentisi olan, cesaretlendirici, yüreklendirici, destekleyici olma özellikleri ile öğrencilere yön verirler.

Öğretmenler toplumun motor gücü durumundadır. Aldığı eğitimden, yaşam tarzına, giyiminden tavır ve davranışlarına, aile hayatından bireysel ilişkilerine kadar her yönden çevrelerine örnek olmakla yükümlüdürler.

Toplumdaki her bireyin hayatına dokunan, üzerinde etkiler bırakan, geleceğini şekillendirirken örnek alınan öğretmenlerimizle yollarımız hiç kesişmeseydi;

Kim, okulumuza ilk adım attığımızda elimizden tutarak güler yüzüyle bizi karşılar, heyecanımızı, korkularımızı yok ederdi. Çeşingen tavırlarımızla arkadaş gruplarına katılmadığımız zaman bizi yüreklendirir, grup içinde yer almamızı sağlardı. Ders işlenirken

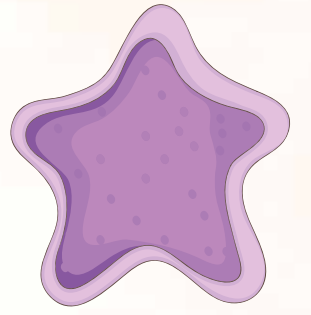
anlayamadığımız bir konuda ilgimiz dağılıp dalıp gittiğimizde kızmadan, yargılamadan bizi anlar, tekrar tekrar konuyu anlatıp ilgi duymamızı, dersi sevmemizi sağlardı. Arkadaşlarımız ile olan anlaşmazlıklarımızda, çatışmalarımızda adil ve uzlaştırmacı tavırları ile barışı sağlardı. Çizemediğimiz resimler, söyleyemediğimiz şarkılar, başaramadığımız spor etkinlikleri için bizi suçlamaz emek emek işleyerek başarılı olmamızı sağlardı. Yaptığımız hatalar, söylediğimiz sözler için bizi yargılamaz; anlatır, düzeltir, takip ederdi. Sade, temiz, şık giyimi ile örnek olurdu. Yaptığımız yaramazlıklar, yüksek sesle konuşmalar, koşuşturmalar karşısında sakin, sabırlı ve kibar olurdu. En zor konuları bile eğlenceli hâle getirerek anlatır, sevdirdi. Bizim bile fark edemediğimiz özelliklerimizi ortaya çıkararak ileride seçeceğimiz mesleklere bizi yönlendirirdi. Yaptığınız kısa geziler ile çevremizi tanıtır, bilgi sahibi olmamızı sağlardı. Konser, tiyatro, bale gibi kültürel etkinlikler ile tanıştırdı. Tatlı şakalar ve esprilerle bizi neşelendirir, bir an bile olsa yüzümüzü güldürürdü. Yıllar geçse de unutamadığımız anılar bırakırdı. Okuma, araştırma, soru sorma alışkanlığı kazandırırđı. Pes etmeden, çalışarak, çabalayarak sonuna kadar mücadele etme gücü aşıladı.

Bütün bu güzel özellikleri ile sen olmadan olmaz öğretmenim.

Tüm öğretmenlerimize saygı ve minnetle...

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

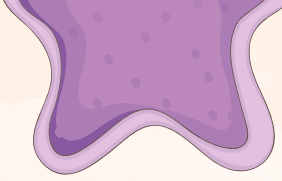

Öğretmenden Hayat Persi

26

Somuncu Baba Çizim ve Tasarım | KASIM 2023

Sevgili arkadaşlar, insan akıl sahibi, düşünenebilen ve öğrenme kabiliyetine sahip bir varlıktır.

Öğrenmek insan için vazgeçilmez ve zaruri bir ihtiyaçtır. Ekmek gibi... Su gibi... Hava gibi... İnsanın doğduğu andan vefatına kadar her dönemde öğrenme devam eder. Sevgili Peygamber Efendimiz *"Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz."* buyurmuştur. Bilmediklerimizi önce ailemizden, sonra okullarda öğretmenlerimizden, bazen de hayatın içinde yaşadıklarımızdan öğreniriz.

Bizlere bilmediklerimizi öğreten elleri öpülesi öğretmenlerimizi saygıyla anıyoruz. Onların haklarını ödemeniz mümkün değildir. Hz. Ali (r.a.) Efendimiz *"Bana bir harf öğretenin kölesi olurum."* buyurmuştur.

Sevgili arkadaşlar, size yaşlı bir öğretmenin yıllar sonra bir öğrencisi ile karşılaşmasını anlatan ibret dolu hikâyesini arz etmek istiyorum.

Adam 40 yıl önceki ilkokul öğretmenini parkta görünce, utanarak yanına yaklaşıp *"Hocam beni tanıdınız mı?"* dedi.

İhtiyar öğretmen:

- Hayır tanımadım.

Adam:

- Hocam nasıl tanımazsınız!.. Ben ilkokul öğrenciniz Mustafa. Hocam sınıfımızda bir arkadaşın saati kaybolmuştu. Ben almıştım. Siz de *"Herkes kalksın ve ellerini tahaya dayasın, arama yapacağım."* demiştiniz. Ben utanmış ve çok korkmuştum. Sizin ve arkadaşlarımin yüzüne nasıl bakacağım

diye soğuk terler dokuyordum. Sizden bir komut daha geldi; *"Şimdi herkes gözlerini kapatsın."* Ortalarda bir yerdeydim. Aranma sırası bana gelmişti. Saati cebimden sessizce almış devamlı, aynı sessizdik içinde son arkadaşına kadar aramayı sürdürmüştünüz. Sonra bizi yerimize oturtup bana ve hiçbir kimseye hiçbir şey söylemeden saati sahibine vermiştiniz.

Büyüdükçe içimde büyüttüm bu davranışınızı... Hocam ben şimdi 50 yaşındayım. Düşünüyorum da şu hayattaki en büyük dersi, o gün sizden almışım. Her aklıma gelişinde sarsıldım ve her aklıma gelişinde kendimi sizden kalan erdemim koruyucu gölgesinde hissettim.

Hocam siz bana o utancı yaşatmadınız. Yaşasaydım unuttur muydum, doğrusu bilmiyorum. Ama beni utandırmamanızı hiç unutmadım hocam.

Şimdi hatırladınız mı beni?

İhtiyar öğretmen yan yana oturdukları bankta öğrencisine yaslanarak;

- O olayı ertesi gün unutmuştum ben. Şimdi sen anlatınca hatırladım. Sizlere *"Gözlerinizi kapatın!"* dediğimde ben de gözlerimi kapatmıştım. O yaştaki her çocuğun düşebileceği yanılgıya düşen öğrencime karşı içimde bir yargı oluşsun istememiştim. O sen miydin? Bilmiyordum, nasılsın?...

Sevgili arkadaşlar bizlerin hayatına yön veren, gönüllerimizde unutulmaz güzel izler bırakan öğretmenlerimizin ellerinden öpüyoruz, vefat edenlere rahmet diliyoruz. Kalın sağlıklıla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Gül Bahçesindeki Çocuk

28

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | KASIM 2025

Çocuk annesinin elini tutuyordu. Caddenin karşısına geçmek için bekliyorlardı. Her sabah yaptıkları gibi bu sabah da fırından ekmeklerini alıp arkadaşının evine gideceklerdi. Bıkmadan usanmadan. Her sabah...

Annesi, "Hasta ziyareti şifadır." derdi oğluna. "Onun seni görmesi, senin onunla geçirdiğin vakit, her biri şifa her biri sadakadır." derdi. Sonra da eklerdi; "Arkadaşına sabırla umut vermenin de tarifi yoktur güzel oğlum."

Çocuk, bu sabah da gül bahçesine uğramak istedi. Her sabahki gibi. Kadın çocuğu kırmazdı. Yolları biraz uzayacaktı... Her sabahki gibi.

Hafif bir yağmur başladı. Ne de olsa sonbahardı... Yaprakların sarı olanları, yeşil olanlarından fazlaydı. Sayılarını bilen var mıydı?

Gül bahçesine geldiklerinde, çocuk yine dikenleri saymaya başladı. Adı gül bahçesiydi evet, ama bahçede açan bir güle henüz rastlayan olmamıştı.

Kadın, çocuğun dikenleri sayışını ve onlarla ettiği sohbeti izledi ilgiyle. "Nasıl olur da..." dedi kendi kendine. "Hiç gül olmazken bu kupkuru gül bahçesinde... Böyle umutla gül bekleyebiliyor bu çocuk? Hayret!" Durdu, durdu. Bir cevap bulamadı çocuğun bu hâline.

Çocuk dikenlerle uzun uzun sohbet

ettikten sonra annesinin onu ilgiyle izlediğini fark etti. Yanına gittiğinde kanayan parmağını arkasına gizledi. Sabretmek, biraz can yaksa da, güzeldi. "Anneciğim, haydi gidelim." dedi.

Birlikte arkadaşının evine doğru yola koyuldular. Küçük evin kapısından girerken çocuk, hasta olan arkadaşına her sabah olduğu gibi sevgiyle gülümsedi. Yanına oturup kitaplar okudu, masallar anlattı. Getirdiği taze ekmeğin içine domates ve peynir koydular. Bir yandan yediler bir yandan gülüşüp sohbet ettiler.

Anneler de hem çocukları seyrediyor hem çaylarını yudumluyorlardı. Çocuğu hasta olan hüzünlü anne, misafir olana "Merhamet sanki onların kalplerinde gizli, değil mi?" dedi gülümseyerek. Mahzun ama umutluydu...

Günler gelip geçerken ve dünya hızla dönerken, bir gün... Çocuk yine annesiyle gül bahçesine gitti. Ve dikenlerin içinde gezinirken, onu gördü. O kırmızı gülü. Annesine baktı. Güle dokundu. Kokladı. Annesi çocuğun yanına koştu. Gördüklerine inanamadı.

Çocuk annesine döndü. "Her sabah onlara sabırla umut verdim anne!" dedi.

Kadın oğluna baktı. Sağ gözünden bir damla yaş aktı. Çocuk nazıkçe okşadı kırmızı gülün yaprağını. Ve arkadaşına gittiğinde anlatacağı masalı düşünmeye başladı...

Ayşe Gül
PINAR

nar

Kabuğunun altında yüzlerce kırmızı minik taneler saklıdır. Bu yüzden nara bazen "bereket meyvesi" denir.

Nar, sert kabuklu ama içi tanelerle dolu bir meyvedir. Her tanesinin içinde minicik bir çekirdek vardır. Bu taneler hem tatlı hem de biraz ekşidir, ağzımızda patlayınca ferah bir tat bırakır!

Nar, güneşi seven bir bitkidir. Türkiye'de Akdeniz, Ege ve Güneydoğu bölgelerinde bol bol yetişir. Nar ağaçları fazla uzun olmaz ama dalları meyveyle dolup taşar.

Nar sadece güzel görünmez, çok faydalıdır. İçinde bolca C vitamini vardır. Nar suyu içmek bağışıklığımızı güçlendirir, bizi hastalıklara karşı korur. Ayrıca nardaki antioksi-

danlar, vücudu zararlı maddelerden temizler.

Nar sadece meyve olarak yenmez!

Nar suyu yapılır. Nar ekşisi salatalara lezzet katar. Tatlılarda, keklerde süs olarak kullanılır. Narın rengi de o kadar güzeldir ki, bazı yerlerde doğal boya olarak bile kullanılır!

Bir narın içinde yaklaşık 600 tane bulunabilir!

Nar yemek, hem vücuduna hem kalbine iyi gelir. Üstelik paylaşmak için de harika bir meyvedir, çünkü taneleri çok, bereketi bol!

Bir nar tanesi küçüktür ama birlikte olduklarında koca bir mucizeye dönüşürler.

Postlarımızdan ilginç Bilgiler

DENİZYILDIZLARI, BEYİNİ VE KALBİ OLMAYAN OMURGASIZ HAYVANLARDIR. BUNUN YERİNE, SİNİR VE DOLAŞIM SİSTEMLERİ, VÜCUDUN HER YERİNE YAYILMIŞ BİR DİZİ SİNİR VE KANALDAN OLUŞUR. BU SİSTEMLER, DENİZYILDIZLARININ ÇEVRELERİNİ ALGILAMASINA, HAREKET ETMESİNE VE HAYATTA KALMASINA YARDIMCI OLUR.

DÜNYANIN EN UZUN BURUNLU HAYVANLARI OLARAK BİLİLEN HORTUMLU MAYMUNLARIN BURUNLARI 7-8 SANTİMETREYE KADAR ULAŞIR. BURNUN UCU, ERKEKTE ÇENENİN ALTINA KADAR SARKAR. HORTUMLU MAYMUNLARIN BURUNLARI, SADECE ERKEKLERDE BU KADAR UZUNDUR. DIŞİLERİN BURUNLARI DAHA KISADIR.

TERSİYERLERİN GÖZLERİ BEYİNLERİNDEN DAHA BÜYÜKTÜR. ÇÜNKÜ BU ONLARA DAHA FAZLA IŞIK TOPLAMALARI SAĞLAR. GECELERİ GÖRME KONUSUNDA UZMANDIRLAR VE GENELLİKLE GECELERİ AKTİFTİRLER. DAHA FAZLA IŞIK TOPLAMAK, GECELERİ DAHA İYİ GÖRMELERİNE YARDIMCI OLUR.

FİLLER, HAYVANLAR ÂLEMINİN EN BÜYÜK KARA HAYVANLARIDIR. AMA SADECE BÜYÜKLÜKLERİYLE DEĞİL, AYNI ZAMANDA GÜÇLÜ HAFIZALARIYLA DA ÜNLÜDÜRLER. FİLLER, YILLAR ÖNCE GÖRDÜKLERİ BİR YERİ VEYA BİR KİŞİYİ HATIRLAYABİLİRLER. BU YÜZDEN "FİL GİBİ HAFIZASI VAR" DENİR.

Ben Bir Yetim ocuęum

*Ben bir yetim ocuęum,
Elimden tutanım yok.
Tam kalbimin soluna,
Saplanır hanerden ok.*

*Kaderle düřtüm derde,
Yaralıyım bu yerde,
Söyleyin annem nerde,
Boş laflara karnım tok.*

*Diyorlar bana yetim,
Nedir benim diyetim,
Annem, bitti takatim,
Derler senin gibi çok.*

*Bombalar başa indi,
Gözyařım tařa indi,
Sanma acılar dindi,
Elini yenine sok.*

*Annesiz olmuyormuř,
Yerin hiç dolmuyormuř,
Gidenler gelmiyormuř,
Yokluęun sinemde ok.*

Rabia BARIř

“İnsanların arasını bulmaya gayret gösterilmelidir. Bir Müslüman, iki din kardeşi arasındaki dargınlığı görünce, aralarını bulmaya, onlardaki nefret duygularını gidermeye çare aramalıdır. Bir hadis-i şerifte; ‘Sadakanın en faziletlisi dargın kimselerin aralarını bulup barıştırmaktır.’ buyrulur. İnsanların kusurlarını araştırmamak, ifşa etmemek, aksine örtmeye çalışmak gerekir.”

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

